

визначення їх конкретного спрямування та формулювання висновків про його достатність (недостатність) для реалізації певних інноваційних проектів. Інтегральну оцінку інноваційно-інвестиційного потенціалу потрібно розрахувати по кожній із складових і представити як структуру, що включає такі елементи: оціночні показники і методика їх розрахунків; коефіцієнти вагомості кожної зі складових; критерії визначення інтегрального рівня та за кожною його складовою; інформаційне забезпечення системи прийняття рішень, спрямованих на розвиток складових та інноваційно-інвестиційного потенціалу в цілому.

Література:

1. Верба В. А. Методичні рекомендації з оцінки інноваційного потенціалу підприємства / В. А. Верба // Проблеми науки. – 2008. – № 3. – С. 22-31.
2. Ілляшенко С. М. Формування ринку екологічних інновацій: економічні основи управління: монографія / С. М. Ілляшенко, О. В. Прокопенко; за ред. д-ра, проф. С. М. Ілляшенка. – С.: ВТД «Університетська книга», 2002. – 250 с.
3. Інноваційна діяльність в аграрній сфері / [П. Т. Саблук, О. Г. Шпикуляк, Л. І. Курило, М. Й. Малік та ін.]; за ред. П. Т. Саблука. – К.: ННЦ ІАЕ, 2010. – 704 с.
4. Інноваційно-інвестиційна модель розвитку національної економіки. – Програма інноваційно-інвестиційної діяльності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KR101900.html
5. Різновиди ефектів при оцінці інноваційного розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lektsii.net/2-62729.html>

Демченко Г. В.

*аспірант кафедри економіки, організації
та планування діяльності підприємства*

*Харківського національного економічного університету
імені Семена Кузнеця
м. Харків, Україна*

КОНЦЕПЦІЇ TOTAL INNOVATION MANAGEMENT – ПАРАДИГМА УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ ХХІ СТОЛІТТЯ

Концепція Total innovation management (TIM) являє собою концепцією управління інноваціями ХХІ століття і приходить на зміну системному підходу в інноваційному менеджменті. Концепція TIM припускає інновації кожного в будь-який час у всіх процесах, серед різних функцій і по всьому світу, підкреслюється ідея залучення кожного співробітника в процес інновацій. Концепція тотального управління інноваціями заснована на теорії екосистем і теорії складності. Дослідженню та аналізу даної проблематики присвячені роботи закордонних вчених. Особливої уваги заслуговують роботи Елейн Дартон [1], Стефана Шапіро [2], Янга Зіронга [3] та ін. Проте питання практичного застосування теоретичних положень підходу залишається недостатньо дослідженим.

Концепція Total innovation management являє собою синергію таких складових, як технологія, організація та культура, що спрямовані на побудування інноваційної компетенції підприємства [3, с. 9].

В основі концепції TIM полягає принцип «триєдності» інновацій:

- єдність інновацій у всіх технологічних і нетехнологічних елементах (стратегія, культура, організація, інститути, маркетинг);
- єдність всіх учасників процесу;
- єдність інновацій в часі і просторі [2, с. 12].

Екосистемний підхід у ТІМ проявляється в тому, що ТІМ не тільки підкреслює синергетичний зв'язок між її елементами, а й вказує на те, що всі співробітники підприємства є новаторами, діють в єдиній екосистемі. В цілому завдання ТІМ полягає у створенні синергії між основними видами інновацій:

- технологічними;
- маркетинговими;
- організаційними (структурними);
- інституційними (інноваціями в правилах, що регулюють рутинну діяльність фірми) [1, с. 20].

З допомогою синергії зазначених технологічних і нетехнологічних елементів в рамках ТІМ розробляються ефективні механізми управління інноваційною діяльністю фірми. Наприклад, модель «24/7» використовується для аналізу аспекту просторово-часового охоплення у ТІМ:

- коли: «24/7» (інновації 24 години на добу і 7 днів на тиждень);
- які: інновації в усіх процесах на підприємстві;
- де: на глобальному ринку [2, с. 17].

На практиці концепція ТІМ може бути реалізована за допомогою створення на підприємстві інноваційної робочої групи, яка буде займатися розробкою та відбором інноваційних ідей. Процес створення та функціонування робочої групи відбувається під керівництвом відділу кадрів підприємства та складається з наступних етапів:

1. Тестування та відбір співробітників до складу робочої групи.
2. Створення робочої групи.
3. Навчання та проведення спеціалізованих тренінгів членів робочої групи, спрямованих на активізацію творчого мислення.
4. Систематичне проведення засідань робочої групи з метою пошуку інноваційних рішень.

Процес вироблення рішень здійснюється з урахуванням факторів впливу внутрішнього середовища підприємства: стратегії, місії, мети, наявності фінансових і технічних засобів, а також факторів впливу зовнішнього середовища: аналіз конкурентів, запити споживачів, бази даних інноваційних розробок, державна політика, екологічний стан та інше.

Результатом даного етапу є колегіально згенеровані ідеї, щодо розвитку інноваційної діяльності в різних підрозділах підприємства.

5. Передача інноваційних ідей на розглядання керівництву підприємства.

Створення робочої групи дозволяє залучити до генерації інноваційних ідей співробітників підприємства з різних підрозділів та різних рівнів організаційної структури управління та колегіально приймати рішення щодо їх відбору та втілення.

Таким чином, парадигма ТІМ є подальшим розширенням проблематики аналізу інновацій в інноваційному менеджменті: до аналізу синергії між продуктом і процесом в рамках традиційного бачення та синергії технології, організації і технології в рамках портфельної теорії інновації додається включення в аналіз абсолютно всіх співробітників фірми. Створення робочої групи дозволяє втілити цю концепцію на практиці.

Література:

1. Elaine D. (2002), *The Seeds of Innovation: Cultivating the Synergy that Fosters New Ideas*. Amacom, 1st edition, pp. 17-31.
2. Stephen S. (2002), *24/7 Innovation: a Blueprint for Surviving and Thriving in an Age of Change*; McGraw-Hill, 120 p.
3. Qingrui X., Jin, C., Zhangshu X., Jingjiang L., Gang Z. and Yong W. (2007), *Total Innovation Management: a novel paradigm of innovation management in the 21st century* // *Journal of Technology Transfer*, Springer, vol. 32 (1), pp. 9-25.